

EIOPA-BoS-14/173 FI

Ohjeet menevän jälleenvakuutuksen järjestelyjen soveltamisesta vahinkovakuutusalariskiosioon

Ohjeet menevän jälleenvakuutuksen järjestelyjen soveltamisesta vahinkovakuutusalariskiosioon

Johdanto

- 1.1. Euroopan parlamentin ja neuvoston 24. marraskuuta 2010 antaman asetuksen (EU) n:o 1094/2010 (jäljempänä EIOPA-asetus)¹ 16 artiklan, Euroopan parlamentin ja neuvoston 25. marraskuuta 2009 vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta antaman direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II)² 105 artiklan 2 kohdan sekä 10. lokakuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35, jolla täydennetään direktiiviä 2009/138/EY (jäljempänä "komission delegeoitu asetus 2015/35")³, 119 - 135, 209 ja 214 artiklan mukaisesti EIOPA antaa ohjeet vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskin alaosiosta.
- 1.2. Nämä ohjeet on erityisesti tarkoitettu varmistamaan yleinen, yhtenäinen ja yhdenmukainen vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskin alaosion soveltaminen, mukaan lukien yritysten menevän jälleenvakuutuksen järjestelyjen käsittely.
- 1.3. Nämä ohjeet osoitetaan valvontaviranomaisille Solvenssi II:n mukaisesti.
- 1.4. Näissä ohjeissa viitataan vahinkovakuutuksen riskien vuokaavioon, jossa on eri alaosioita, jotka muodostavat vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan vahinkovakuutuksen katastrofialariskiosion komission delegoidun asetuksen 2015/35 mukaisesti.
- 1.5. Näissä ohjeissa käytetään seuraavia määritelmiä:
 - (a) "Bruttotappio" tarkoittaa
 - i. Sellaisessa alaosiossa sovellettavan riskin vähentämisen osalta, joka ei ole riippuvainen muista alaosioista, tappiota laskettuna tämän alaosion sisältämän kaavan mukaisesti;
 - ii. Sellaisessa alaosiossa sovellettavan riskin vähentämisen osalta, joka on riippuvainen muista alaosioista/toisesta alaosiosta, tappio laskettuna tämän alaosion kaavan mukaisesti mutta käyttäen kaavassa lähtötietoina kunkin tästä alaosiosta riippuvan alaosion tuloksia (mahdollisesti) sovellettu riskinvähentämismenetelmä huomioon ottaen.
 - (b) "Kumuloituva katastrofitapahtuma" tarkoittaa katastrofitapahtumaa, joka kumuloituu ja vaikuttaa ryhmään vakuutus sopimuksia yhdessä. Yksittäisiin vakuutus sopimuksiin kohdistuvia vaikutuksia ei voida helposti yksilöidä.

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48-83

² EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1-155

³ EUVL L 12, 17.01.2015, s. 1-797

- (c) "Riskikatastrofitapahtuma" tarkoittaa tapahtumaa, joka vaikuttaa vakuutus sopimukseen, jotka voidaan yksilöidä nimenomaisesti, tai yksittäiseen vakuutus sopimukseen.
- (d) "Bruttotapahtuma": tapahtuman määrittelyminen sillä tarkkuudella kuin tarvitaan menevän jälleenvakuutuksen ohjelman soveltamiseksi. Tätä termiä sovelletaan bruttopäätöksen purkamisen jälkeen.
- (e) Katastrofialaosion haarat: komission delegoidun asetuksen 2015/35 119 artiklassa kuvattujen neljän vahinkovakuutus riskialaosion haarat.
- (f) Menevä jälleenvakuutus / menevän jälleenvakuutuksen suoja: jälleenvakuutusjärjestely, jossa yritys siirtää riskin jälleenvakuuttajalle.
- (g) Sisääntuleva voimaanpalautusmaksu: mikä tahansa voimaanpalautusmaksu, joka voi olla maksettavissa yritykselle.
- (h) Tapahtumakohtainen suoja: yksittäisyli vahinkojälleenvakuutus sopimus (excess of loss - jälleenvakuutus sopimus) liittyen kahteen tai useampaan vakuutus suojaan tai vakuutus sopimukseen, jotka myöntäneen yrityksen korvattavaksi tuleviin vahinkoihin vakuutus suoja sovellettaisiin. Jälleenvakuutus sopimuksen korvausten maksamisen kynnyksen arvo on yleensä kaikkien yksittäisten vakuutus sopimusten vakuutus määrien yläpuolella.
- (i) Kerran 200 vuodessa -katastrofitapahtuma: katastrofitapahtuma, joka vastaa value at risk -arvoa, joka on laskettu 99,5 prosentin todennäköisyydellä, kuten se määritellään Solvenssi II:n 104 artiklan 4 kohdassa.
- (j) Osatekijä: vahinkovakuutuksen katastrofialaosion itsenäinen laskentayksikkö, jolle voidaan määrittää vakavaraisuuspääomavaatimus (SCR). Tämä voi olla alaosiotasolla tai alemmalla hienojakoisuustasolla, esim. alue tai ETA-alue / ETA:an kuulumaton alue luonnonkatastrofiriskien osalta.

1.6. Jos termien merkitystä ei ole määritelty näissä ohjeissa, termit on ymmärrettävä siten kuin ne on määritelty säädöksissä, joihin viitataan johdannossa.

1.7. Nämä ohjeet tulevat voimaan 1. huhtikuuta 2015.

Jakso I: Ohjeiden käytön järjestys

Ohje 1 – Ohjeiden käytön järjestys

1.8. Yritysten tulisi soveltaa näiden ohjeiden jaksoja perättäin arvioidakseen menevän jälleenvakuutuksensa katastrofiriskin suhteen.

Jakso II: Tapahtumien täsmentäminen

Ohje 2 – Katastrofitapahtumien täsmentämisessä vaadittava yksityiskohtaisuuden taso

1.9. Yritysten tulisi 119–135 artiklan perusteella täsmentää asianmukaiset kerran 200 vuodessa -katastrofit tarpeeksi yksityiskohtaisesti, jotta riskien vähentämisen tekniikoita voitaisiin soveltaa.

Ohje 3 – Katastrofien erittely kumuloituviksi katastrofitapahtumiksi tai riskikatastrofitapahtumiksi

1.10. Yritysten tulisi eritellä eri katastrofialariskiosioissa määritellyt tappiot joko "kumuloituviksi katastrofitapahtumiksi" tai "riskikatastrofitapahtumiksi", jolloin yritysten tulisi myös täsmentää, vaikuttavatko nämä tapahtumat tiettyihin tunnettuihin vakuutus sopimuksiin vai eivät.

1.11. Yritysten tulisi eritellä tapahtumalajit vahinkovakuutuksen jokaisen katastrofiriskin alaosion osalta seuraavasti:

- (a) Maanjäristyksen, myrskyn, raesateen, tulvan ja maansortuman alaosiot eriteltyinä kumuloituviksi katastrofitapahtumiksi.
- (b) Ajoneuvon vastuuvakuutuksen alaosio eriteltyinä riskikatastrofitapahtumaksi, joka vaikuttaa yhteen vakuutus sopimukseen.
- (c) Vastuuvakuutuksen, ilmailuvakuutuksen, merivakuutuksen ja palovakuutuksen alaosiot eriteltyinä riskikatastrofitapahtumiksi, jotka vaikuttavat tunnettuihin vakuutus sopimuksiin.
- (d) Luottovakuutuksen ja takausvakuutuksen alaosiot kuten ohjeissa 13 ja 14 on täsmennetty.
- (e) Ei-suhteellisen omaisuusjälleenvakuutuksen alaosio kuten ohjeessa 11 on täsmennetty.

Ohje 4 – Määrittely tapahtumien lukumäärästä luonnonkatastrofin alaosioissa ETA-alueiden osalta

1.12. Yritysten tulisi katsoa tapahtumien lukumäärä ETA-alueen bruttotappioita koskien yhdeksi tai kahdeksi tapahtumaksi, jotka vaikuttavat yhteen tai useampaan alueeseen, eikä olettaa, että kullakin alueella sattuu useita tapahtumia.

Ohje 5 – Määrittely tapahtumien lukumäärästä luonnonkatastrofin alaosioissa ETA:an kuulumattomilla alueilla

1.13. Niiden ETA:an kuulumattomien alueiden osalta, joilla sellaisten kumuloituvien katastrofitapahtumien lukumäärää, jotka tuottavat bruttotappion, ei ole määritetty, yritysten tulisi noudattaa kunkin alaosion suhteen samanlaista lähestymistapaa kuin sovelletaan ohjeen 4 mukaan.

Ohje 6 – Katastrofitapahtuman valinta

1.14. Jos voidaan määrittää joukko kerran 200 vuodessa -katastrofitapahtumia, yritysten tulisi johtaa sellaiset tapahtumat, jotka ovat yhdenmukaisia niiden riskiprofiilin kanssa, ja valita tapahtuma, josta seuraa suurin katastrofipääomavaatimus riskin vähentämistekniikoiden soveltamisen jälkeen.

Ohje 7 – Vastuuvahinkojen suuruus

1.15. Sellaisten yksittäisten korvausvaatimusten suuruuden määrittämiseksi, joihin oman perusvarallisuuden tappion laskeminen perustuu komission delegoidun

asetuksen 2015/35 133 artiklan mukaisesti, yritysten tulisi noudattaa seuraavaa prosessia:

- (a) Kussakin riskiryhmässä olisi tunnistettava n_i riskiä, joilla on suurimmat vakuutusmäärät. "Riski" käsittää tässä tapauksessa kaikki samanaikaisesti voimassa olevat vakuutus sopimukset, jotka on tehty osana ohjelmaa siten, että niillä on sama tai hyvin samanlainen kattavuus ja ne on tehty samalle vakuutetulle (kun vakuutettu on vakuutus sopimuksen vakuutuksenottaja) ja jotka ovat voimassa samanaikaisesti.
- (b) Kukin tuloksena saadusta n_i vakuutusmäärästä tulisi kertoa 1,15:llä.
- (c) n_i arvoa, jotka on laskettu kohdassa b, tulisi laskea yhteen ja vähentää termistä $L_{(liability, i)}$, ja mahdollinen erotus tulisi kohdistaa suhteellisesti käyttäen n_i arvon todellisia vakuutusmääriä.
- (d) Lopullista tulokseksi saatua n_i arvoa tulisi pitää yksittäisinä korvausvaatimuksina yhdestä tapauksesta, jokainen liittyneenä siihen riskiin, josta ne on johdettu.

1.16. Yritysten tulisi sitten voida yksilöidä jokainen n_i korvausvaatimuksesta, jonka jälleenvakuutus kattaa, ottaen huomioon siihen liittyvän riskin luonne.

1.17. Yritysten tulisi olla valmiita osoittamaan valvontaviranomaisille, että niiden menevän jälleenvakuutuksen ostoihin ei ole merkittävästi vaikuttanut se, olisiko riski yksi tässä prosessissa yksilöidyistä.

Jakso III: Bruttotappion purkaminen

Ohje 8 – Bruttotappion purkaminen yksittäisiin maihin tai muihin osatekijöihin

1.18. Yritysten tulisi käyttää yhtä alla kuvatuista menetelmistä bruttotappion purkamiseksi yksittäisiin osatekijöihin, kun bruttovaikutusta yksittäisiin vakuutus sopimuksiin ei ole yksilöity niin, että menevän jälleenvakuutuksen suoja voisi soveltaa:

- (a) Maksimimenetelmä: Bruttotappio kohdistetaan osatekijään, jolla on suurin vaikutus bruttotappioon ennen hajautusvaikutuksia.
- (b) Jakomenetelmä: Bruttotappio jaetaan asiaankuuluviin osatekijöihin suhteessa niiden vaikutukseen bruttotappioon ennen hajautusvaikutuksia; vaihtoehtoisesti voidaan soveltaa sellaista lähestymistapaa, jossa käytetään tappion jakamiseksi korrelaatiomatriiseja samalla tavoin kuin on ehdotettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen kohdistamiseksi vakuutuslajeille.
- (c) Sekamenetelmä: Tässä menetelmässä valitaan enimmäismäärä (suurimman nettopääomavaatimuksen perusteella) yllämainituista maksimi- ja jakomenetelmästä.

Ohje 9 – Bruttotappion purkaminen luonnonkatastrofin alaasioissa suhteessa ETA-skenaarioihin

1.19. Yritysten tulisi käyttää seuraavassa määriteltyjä menetelmiä bruttotappion purkamiseksi luonnonkatastrofien alaasioissa suhteessa ETA-skenaarioihin.

- 1.20. Kun bruttotappio puretaan alueille, yritysten tulisi käyttää sekamenetelmää myrskytuulen ja tulvan alariskiosioissa ja maksimimenetelmää purettaessa maanjäristys- ja raesadealariskiosiot.
- 1.21. Kun bruttotappio puretaan liiketoimintayksiköille, yhtiöille ja vakuutuslajeille, yritysten tulisi käyttää jakomenetelmää.
- 1.22. Jos yrityksellä on sellainen riskiprofiili, että edellä esitetty menetelmä ei sovellu, yrityksen tulisi valita sopivampi lähestymistapa ja perustella se valvojalle.

Ohje 10 – Bruttotappion purkaminen luonnonkatastrofitapauksissa ETA:an kuulumattomilla alueilla

- 1.23. Yritysten tulisi soveltaa bruttotappion purkamisessa ETA:an kuulumattomien alueiden osalta menetelmiä, jotka ovat yhdenmukaisia ETA-alueen riskeihin sovellettavien menetelmien kanssa (ohje 9).
- 1.24. Jos yrityksellä on sellainen riskiprofiili, että tämä lähestymistapa ei ole asianmukainen, yrityksen tulisi valita sopivampi lähestymistapa ja perustella se valvojalle.

Ohje 11 – Bruttotappion purkaminen luonnonkatastrofeissa ei-suhteellisen omaisuusjälleenvakuutuksen osalta

- 1.25. Yritysten tulisi soveltaa maksimimenetelmää ei-suhteellisen omaisuusjälleenvakuutuksen alaosioon tappion kohdistamiseksi alueelle. Sitten yritysten tulisi arvioida altistuma suurimmalle riskille tällä alueella ja määritettyjen tapahtumien lukumäärä kuten asiaankuuluvien kumuloituvien katastrofitapahtumien osalta, jotka soveltuvat alla oleviin sopimuksiin. Jos on määritelty kaksi kumuloituvaa katastrofitapahtumaa, tämän tulisi tarkoittaa, että molemmat tapahtumat sattuvat samalla alueella.
- 1.26. Jos yrityksellä on sellainen riskiprofiili, että tämä lähestymistapa ei ole sopiva, yrityksen tulisi valita paremmin soveltuva lähestymistapa. Tämä lähestymistapa tulisi perustella valvojalle.

Ohje 12 – Bruttotappion määrittäminen ihmisen aiheuttamien katastrofien alaosiin: moottoriajoneuvo-, meri-, ilma- ja vastuuriskit

- 1.27. Yritysten tulisi yksilöidä ne nimenomaiset vakuutus sopimukset, joihin bruttovastuuriskitapahtuma vaikuttaa, soveltaen ohjeita 34–39. Meri-, ilma- ja tulipaloskenaarioissa yrityksen tulisi yksilöidä bruttoriskit ja siis se, mitä jälleenvakuutuksia korvausvaatimukseen sovelletaan (mukaan lukien riskikohtaiset yksittäisylivahinkosuojat).
- 1.28. Ajoneuvon vastuuvakuutusriskien osalta yrityksen tulisi olettaa, että komission delegoidussa asetuksessa 2015/35 määritetty riskikatastrofitapahtuma aiheutuu yhdestä vahinkotapahtumasta. Yrityksen tulisi olettaa, että vahinko tapahtuu sillä alueella ja/tai siinä liiketoimintayksikössä, joka vaikuttaa eniten bruttotappioon ennen hajautusvaikutuksia.
- 1.29. Sovellettaessa riskikohtaisia suojia yrityksen tulisi pystyä perustelemaan tyydyttävästi kansalliselle valvontaviranomaiselle, että menevän jälleenvakuutuksen ostamiseen ei ole merkittävästi vaikuttanut se, onko riski

yksilöity bruttotapahtumaksi tai tähän bruttotapahtumaan osaltaan vaikuttaneeksi.

Ohje 13 – Bruttotappion purkaminen luotto- ja takausvakuutuksessa – suuren ostajan skenaario

1.30. Määritettäessä suurimpia luottoriskejä yrityksen tulisi ottaa huomioon ryhmään kuuluvista yrityksistä kertyvät riskit.

Ohje 14 – Bruttotappion purkaminen luotto- ja takausvakuutuksessa – taantumaskenaario

1.31. Kun yritysten on jaettava taantumien bruttotappio eri alueille, toimialoille, tuotetyypeille tai yleisemmin jälleenvakuutusjärjestelyjen soveltamisalan mukaisesti voidakseen soveltaa jälleenvakuutuslajiaan, niiden tulisi jakaa bruttotappio bruttovakuutusmaksujen suhteessa.

Jakso IV: Menevän jälleenvakuutuksen soveltaminen

Ohje 15 – Menevän jälleenvakuutuksen sovellettavuus

1.32. Yritysten tulisi soveltaa kutakin menevää jälleenvakuutuslajia yhteen seuraavista tasoista:

- (a) eri vyöhykkeet yhden alueen yhden alaosion haarassa;
- (b) eri alueet yhdessä alaosion haarassa;
- (c) ETA-alueen tai ETA:an kuulumattoman alueen ryhmitys yhden alaosion sisällä; eri katastrofialaosiohaarat yhden katastrofialaosion sisällä;
- (d) erilaiset katastrofialaosiot esim. kokonaisylivahinkosuojat ja kumuloituvat suojat, jotka kattavat sekä ihmisen aiheuttamien katastrofien että luonnonkatastrofien alaosioiden tappiota.

1.33. Yritykset voivat myös soveltaa vakuutuslaji- ja liiketoimintayksikköpohjaisia suojia.

1.34. Kun jälleenvakuutuslaji kattaa muita riskejä, jotka eivät sisällä katastrofialariskiosioon (esim. vakuutuslajikohtainen kokonaisylivahinkosuojat eli "stop loss"), yrityksen tulisi ottaa nämä muut riskit huomioon laskiessaan suojan hyötyä katastrofiriskiosiossa.

1.35. Yritysten tulisi soveltaa menevää jälleenvakuutusta johdonmukaisesti komission delegoidun asetuksen 2015/35 209–214 artiklan mukaan. Yritysten tulisi varmistaa, että ne eivät laske jälleenvakuuttajien osuuksia kahteen kertaan komission delegoidun asetuksen 2015/35 209 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla. Yritysten tulisi varmistaa, että riskienvähentämismenetelmien vaikutusten kokonaismäärä, joka otetaan huomioon niiden laskiessa nettotappiota, ei ylitä sitä kokonaismäärää, joka on mahdollinen niiden riskinsiirto-ohjelman ehtojen mukaan.

Ohje 16 – Sisääntuleva voimaanpalautusmaksu

1.36. Yritykset voivat ottaa huomioon sisääntulevat voimaanpalautusmaksut, kun

voidaan selvästi osoittaa valvojalle, että ne aiheutuvat katastrofialaosiassa määritetystä bruttotapahtumasta.

- 1.37. Yritysten tulisi ottaa laskelmissaan huomioon bruttotappio mahdollisen toisen tapahtuman tai peräkkäisten tapahtumien lisäriskistä, joka aiheutuu tästä sisääntulevasta voimaanpalautusmaksusta.

Ohje 17 – Muut vaikutukset omaan perusvarallisuuteen menevän jälleenvakuutus sopimuksen määrittelemän tapahtuman seurauksena

- 1.38. Yritysten tulisi ottaa huomioon voimaanpalautusmaksut tai muut lisäkassavirrat, jotka voivat aiheutua menevästä jälleenvakuutus suojasta.

Ohje 18 – Jälleenvakuutusturvan soveltamisjärjestys

- 1.39. Yritysten tulisi soveltaa jälleenvakuutus suojiaan sopimuksissaan määritellyssä järjestyksessä, kun niitä sovelletaan taustalla olevaan riskiin.

Ohje 19 – Suhteellinen jälleenvakuutus

- 1.40. Osamäärä- ja ylitejälleenvakuutusten sekä fakultatiivisten suhteellisten sopimusten osalta yritysten tulisi jakaa bruttotapahtuma suhteellisesti kaikkien näiden jälleenvakuutus sopimusten kesken.
- 1.41. Kun yrityksen suhteellinen jälleenvakuutus sopimus sisältää "tapahtumakohtaisen rajoituksen" tai vastaavan, tälle sopimukselle jaettu bruttotappio ei voi ylittää tätä rajoitusta, ja mahdollinen ylijäämä tulisi lisätä takaisin tappion omapidätysosuuteen.

Ohje 20 – Riskikohtainen ei-suhteellinen jälleenvakuutus

- 1.42. Riskikohtaisten yksittäisylivahinko- ja ei-suhteellisten fakultatiivisten sopimusten osalta yritysten tulisi käyttää tätä ei-suhteellista jälleenvakuutusta standardikaavan mukaisesti vain, jos bruttotapahtuman perusteella voidaan yksilöidä tietyt vakuutus sopimukset. Ohjeessa 3 täsmennetään, missä alaasioissa näin tulisi tehdä.

Ohje 21 – Tapahtumakohtainen ei-suhteellinen jälleenvakuutus

- 1.43. Yritysten tulisi soveltaa ei-suhteellista jälleenvakuutusta määriteltyihin bruttotapahtumiin vain, jos tappio voidaan jakaa asianmukaisesti.
- 1.44. Yritysten tulisi huolellisesti harkita sopimusten harvinaisempien piirteiden mukaan ottamisesta, kuten ehdollinen omavastuu ja osasijoitus tai rinnakkaisvakuutus.

Ohje 22 – Korvauksettomat sopimukset ja perusteriski

- 1.45. Yritysten ei tulisi soveltaa ei-korvaavia sopimuksia standardikaavan mukaan, jos ei voida osoittaa, että perusteriski ei ole merkittävä skenaarion määritelmän johdosta.

Ohje 23 – Kumuloituvien sopimusten ja tapahtumakohtaisten suojiin soveltaminen

- 1.46. Yritysten tulisi harkita, millä tasolla ne soveltavat kumuloituvia jälleenvakuutus sopimuksia laskettaessa vahinkovakuutuksen katastrofiriskin vakavaraisuuspääomavaatimusta (SCR). Valintaan tulisi vaikuttaa

riskinhallintamekanismin sisältö ja se, missä jälleenvakuuttajien osuuksia odotetaan saatavan, jos bruttotapahtuma sattuisi.

- 1.47. Kun yritykset arvioivat jälleenvakuuttajien osuuksia tapahtumakohtaisista sopimuksista, niiden tulisi osoittaa valvojalle, että sopimukset vastaisivat katastrofitapahtumia, jotka on määritelty standardikaavassa.
- 1.48. Yritysten tulisi varmistaa, että jälleenvakuuttajien osuuksia ei lasketa kahteen kertaan, ja niiden tulisi pystyä selittämään ja osoittamaan soveltamislogiikka valvojalleen.

Ohje 24 – Jaettujen jälleenvakuutusturvien käsittely

- 1.49. Kun jaettu jälleenvakuutusturva on olemassa, yrityksen tulisi noudattaa ohjeen 32 periaatteita.

Ohje 25 – Alempien kumulointitasojen tulosten käsittely

- 1.50. Yritysten tulisi erotella voimaanpalautuskulut ja jälleenvakuuttajien osuudet, kun yhdistellään vahinkovakuutuksen katastrofialaosioiden SCR:t. Jos jälleenvakuutus tietyllä tasolla ei sovellu tähän yhdisteltyyn kokonaismäärään, kulut on jaettava asianmukaisesti. Tässä tapauksessa tulisi käyttää jakomenetelmää.

Ohje 26 – Muiden, tässä täsmentämättömien sopimusten käsittely

- 1.51. Yritysten tulisi soveltaa edellä esitettyjen ohjeiden periaatteita muihin jälleenvakuutussopimuksiin tai ominaisuuksiin, joita ei ole nimenomaisesti käsitelty tässä.

Jakso V: Nettotappion uudelleenyhdistely

Ohje 27 – Nettotappion uudelleenyhdistely vakavaraisuuspääomavaatimuksen (SCR) johtamiseksi yrityksen katastrofiriskiä varten

- 1.52. Jos yritys on kohdistanut hajautetun bruttotappion yksityiskohtaisemmalle tasolle ("bruttotapahtuma") voidakseen arvioida jälleenvakuuttajien osuuksiaan, sen tulisi laskea yhteen netto-osatekijät SCR:n johtamiseksi.
- 1.53. Kun yrityksellä on SCR-tulos laskelman eri tasoilta, sen tulisi yhdistää netto-osatekijät johtaakseen vahinkovakuutuskatastrofin SCR:n.
- 1.54. Teknisessä liitteessä I kuvaillaan, kuinka tätä ohjetta sovelletaan.

Jakso VI: Dokumentointi ja validointi

Ohje 28 – Valittujen katastrofitapahtumien dokumentointi ja validointi

- 1.55. Muuhun vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskin alaosion osalta yrityksen tulisi selittää valvojalleen valitut katastrofitapahtumat säännöllisesti toimitettavassa valvontaraportissa komission delegoidun asetuksen 2015/35 309 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti. Selityksen tulisi sisältää yksityiskohdat päätöksen avainkohdista, pohdinnan vaihtoehdoista, jotka

oltaisiin voitu valita päätöksen avainpäättökohtien osalta ja perustelut lopullisille valinnoille.

1.56. Yritysten tulisi myös sisällyttää dokumentointiinsa yksityiskohtaiset tiedot mahdollisista sisäisesti syntyneistä haasteista sopivien katastrofitapahtumien kuvaamiseksi.

Ohje 29 – Purkamismenetelmien dokumentointi

1.57. Yritysten tulisi dokumentoida käyttämänsä purkamismekanismi jälleenvakuutusohjelman soveltamiseksi alaosioittain. Tämän tulisi sisältää perusteet valitulle lähestymistavalle, mahdolliset vaihtoehdot, jos saatavilla on useita järkeviä vaihtoehtoisia menetelmiä ja purkamista varten tehdyt laskelmat.

Ohje 30 – Netotus- ja uudelleenyhdistämismenettelyjen dokumentointi

1.58. Yritysten tulisi dokumentoida bruttotapahtuman netotuksessa käytetty menettely. Tämä sisältää

a) kuvauksen yrityksen jälleenvakuutusohjelmasta;

b) kuvauksen netotuslaskelmista;

c) yksityiskohtaiset tiedot jälleenvakuuttajien osuuden kohdistamisesta asiaankuuluviin vakuutusalaosioihin;

d) yksityiskohtaiset tiedot siitä, kuinka uudelleenyhdistäminen on suoritettu, laskettaessa SCR_{NICAT}.

1.59. Yritysten tulisi myös osoittaa dokumentaatioissaan, että ne eivät laske jälleenvakuuttajien osuuttaan kahteen kertaan.

1.60. Kun yritykset ovat olettaneet, että vakuutusmaksuja voidaan tarkistaa (esim. sisääntulevia ja meneviä voimaanpalautusmaksuja), dokumentoinnissa on perusteltava näiden tarkistusten laskennassa käytetyt menetelmät ja oletukset.

Jakso VII: Ryhmän osana oleviin yksittäisiin yrityksiin liittyvät erityiset näkökohdat

Ohje 31 – Sisäisten jälleenvakuutusjärjestelyjen käsittely

1.61. Yksittäisen yrityksen tulisi käsitellä meneviä jälleenvakuutusjärjestelyjä, joita voi olla muiden ryhmän yritysten kanssa ("sisäinen jälleenvakuutus") samoin kuin se käsitelisi järjestelyjä ulkoisten kolmansien osapuolien kanssa.

Ohje 32 – Sellaisen jälleenvakuuttajien osuuden arviointi, joka tulisi maksettavaksi yksittäiselle yritykselle kumuloituvia katastrofitapahtumia koskevan ryhmän jälleenvakuutus sopimukseen perusteella

1.62. Kun arvioidaan sellaista jälleenvakuuttajien osuutta, joka johtuu kumuloituvasta jälleenvakuutus sopimuksesta (sopimus, joka suojaa useiden ryhmän yritysten kertyneiltä kumuloituvilta tappioilta), jokaisen yksittäisen yrityksen tulisi erikseen noudattaa seuraavia vaiheita:

(a) määritellä kerran 200 vuodessa -katastrofin bruttotappio yksittäiselle

- yritykselle;
- (b) määrittellä kerran 200 vuodessa -katastrofin bruttotappio ryhmälle;
 - (c) arvioida jälleenvakuuttajien osuudet ryhmän jälleenvakuutus sopimuksen perusteella;
 - (d) kohdistaa jälleenvakuuttajien osuudet sopimusten mukaisesti, jos tällaisia on olemassa, muutoin arvioida yksittäiselle yritykselle maksettavat jälleenvakuuttajien osuudet bruttotappioiden suhteena (a)/(b) kerrottuna kohdassa (c) arvioidulla määrällä.

Ohje 33 – Sellaisen jälleenvakuuttajien osuuden arviointi, joka tulisi maksettavaksi yksittäiselle yritykselle riskikatastrofitapahtumia koskevan ryhmän jälleenvakuutus sopimuksen perusteella

- 1.63. Kun arvioidaan jälleenvakuuttajien osuutta, joka johtuu tiettyjä riskejä koskevasta sopimuksesta (sopimus, joka suojaa tietyltä riskiltä/tietyiltä riskeiltä), yksittäisen yrityksen tulisi noudattaa seuraavia vaiheita:
- (a) määrittää, onko kerran 200 vuodessa -tappion aiheuttava erityinen riski (riskit) sama kuin se erityinen riski (riskit), joka aiheuttaa kerran 200 vuodessa -tappion ryhmätasolla;
 - (b) Jos on päällekkäisyyttä, arvioidaan yksittäiselle yritykselle maksettavat jälleenvakuuttajien osuudet ryhmän jälleenvakuutus sopimuksen pohjalta.

Jakso VIII: Vakuutus sopimusten jakaminen vastuuvakuutuksen riskiryhmiin ihmisen aiheuttaman vastuukatastrofiriskin alaosiossa

Ohje 34 – Vastuuvakuutuksen riskiryhmä 1

- 1.64. Yritysten tulisi komission delegoidun asetuksen 2015/35 liitteessä XI tarkoitetun vastuuvakuutuksen riskiryhmän 1 osalta sisällyttää ammatillisten virheiden vastuuvakuutus sopimukset, jotka tarjoavat suojan ammatinharjoittajille mahdollisesti tehtäviltä vastuukorvaus vaatimuksilta.
- 1.65. Yritysten tulisi sisällyttää tähän riskiryhmään monenlaisia vastuuvakuutuksia, kuten
- (a) Lääketieteellisen hoitovirheen vastuuvakuutus, esimerkiksi erikois- ja yleislääkärit, sairaalat ja muut terveydenhoidon palveluja tarjoavat, kun näillä on vastuu hoitovirheistään.
 - (b) Virheet ja puutteet tai ammatillinen vastuuvakuutus tai muut väärinkäytökset kattavat vakuutukset, kun on olemassa kolmansia osapuolia, joita kohtaan vakuutella on huolenpitovelvollisuus;
 - (c) Suorittamatta jättämisestä ja siihen liittyvää yrityksen palvelujen aiheuttamaa taloudellista menetystä koskeva suoja;
 - (d) Takuurikkeeseen tai immateriaalioikeusrikkeeseen liittyvä suoja;
 - (e) Henkilö- tai omaisuusvahinkoa (materiaalista tai rahallista) ja siihen liittyviä korvauksia ja puolustuksen kuluja koskeva vastuuvakuutus, kun kyseessä ovat ammatinharjoittajan virheet tai huolimattomuus työssään.

Ohje 35 – Vastuuvakuutuksen riskiryhmä 2

- 1.66. Komission delegoidun asetuksen 2015/35 liitteessä XI tarkoitetun vastuuvakuutuksen riskiryhmän 2 osalta yritysten tulisi sisällyttää työnantajan vastuuta koskevat vakuutus sopimukset, jotka tarjoavat suojaa miltä tahansa vastuulta, joka voitaisiin kohdistaa työnantajaan, jos työntekijä loukkaantuisi työtä tehdessään.
- 1.67. Yritysten tulisi sisällyttää tähän riskiryhmään velvoitteet, jotka käsittävät
- (a) ennaltaehkäisevän tai parantavan lääketieteelliseen hoidon työtapaturman, teollisuustapaturman tai työperäisen sairauden vuoksi;
 - (b) taloudellisen korvauksen sellaisesta hoidosta;
 - (c) taloudellisen korvauksen työtapaturmasta, teollisuustapaturmasta tai työperäisestä sairaudesta.

Ohje 36 – Vastuuvakuutuksen riskiryhmä 3

- 1.68. Komission delegoidun asetuksen 2015/35 liitteessä XI tarkoitetun vastuuvakuutuksen riskiryhmän 3 osalta yritysten tulisi sisällyttää johtajien ja toimihenkilöiden vastuuvakuutukset, jotka kattavat yrityksen johtajien ja toimihenkilöiden tai organisaation itsensä vastuun ja oikeudenkäyntikulut siinä tapauksessa, että he kärsivät tappiota väitettyjen vilpillisten toimien perusteella nostettujen syytteiden johdosta, kun he toimivat organisaation johtajien ja toimihenkilöiden ominaisuudessa, mukaan lukien puolustuksen kulut, jotka seuraavat rikosoikeudellisista tai hallinnollisista tutkimuksista ja/tai oikeudenkäynneistä.
- 1.69. Yritysten tulisi sisällyttää tähän riskiryhmään johdon vastuuvakuutukset ja työsuhteeseen liittyvät vastuuvakuutukset.

Ohje 37 – Vastuuvakuutuksen riskiryhmä 4

- 1.70. Komission delegoidun asetuksen 2015/35 liitteessä XI tarkoitetun vastuuvakuutuksen riskiryhmän 4 osalta yritysten tulisi sisällyttää vakuutukset, jotka käsittävät kaikki vastuut, jotka aiheutuvat huolimattomasta toiminnasta ja/tai puutteista ja aiheuttavat henkilövahingon ja/tai omaisuusvahinkoa kolmannelle osapuolelle paitsi:
- (a) Ne, jotka sisältyvät ajoneuvon vastuuvakuutukseen sekä meri-, ilmailu- ja kuljetusvakuutukseen
 - (b) Ne, jotka sisältyvät komission delegoidun asetuksen liitteen XI vastuuvakuutuksen riskiryhmiin 1,2,3 ja 5;
 - (c) Vastuun suoja yksittäisille kotitalouksille, yksityishenkilöille (myös heidän metsästäessään) ja itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville käsityöläisille ja artesaaneille;
 - (d) Vastuun suoja lemmikkieläinten aiheuttaman vahingon tai loukkaantumisen varalta.

Ohje 38 – Vastuuvakuutuksen riskiryhmä 5

1.71. Komission delegoidun asetuksen 2015/35 liitteen XI vastuuvakuutuksen riskiryhmän 5 osalta yritysten tulisi sisällyttää ei-suhteelliset jälleenvakuutus sopimukset kaikkien vastuuvakuutuksen riskiryhmien osalta, jotka määrittellään kyseisessä liitteessä.

Ohje 39 – Kohdistaminen ja eriyttäminen

1.72. Kun vastuuvakuutus tai suhteellinen vastuu jälleenvakuutus myydään pakettina ja se sisältää suojan, joka sisältyy useampaan kuin yhteen em. riskiryhmistä, yritysten tulisi eriyttää ja kohdistaa maksut sopivimpaan riskiryhmään, joihin niiden suoja kuuluu.

1.73. Yritysten tulisi pystyä esittämään todistusaineistoa ja perustelut näille kohdistuksille.

1.74. Yritysten tulisi käyttää suhteellisuusharkintaa, kun ne soveltavat edellä olevia eriyttämisohteja.

Jakso IX – Erityisiä ryhmän laskennan näkökohtia

Ohje 40 – Jälleenvakuutuksen arvioiminen

1.75. Kun ryhmän sisäinen jälleenvakuutus turvaa yrityksen jonkin ulkoisen jälleenvakuutuksen, osallistuvan yrityksen tulisi arvioida voimassa oleva sisäinen jälleenvakuutus ulkoisen jälleenvakuutuksen vaikutuksen laskemista varten.

Vaatimustenmukaisuutta ja raportointia koskevat säännöt

1.76. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.

1.77. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, on sisällytettävä ne sääntely- tai valvontakehykseensä asianmukaisella tavalla.

1.78. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä ilmoitettava perustelut, elleivät ne noudata tai aio noudattaa niitä, kahden kuukauden kuluessa ohjeiden käännösversioiden julkaisemisesta.

1.79. Mikäli vastausta ei saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen noudattamatta ilmoittamisvelvollisuuden, mistä raportoidaan.

Tarkistusta koskeva loppusäännös

1.80. EIOPA tulee arvioimaan nykyiset ohjeet uudelleen.

Tekninen liite I: Purkamisen tai uudelleen kokoamisen lähestymistapojen työstäminen

Tässä liitteessä kuvataan, kuinka sovelletaan jaksoa V ja yleisemmin, kuinka purkamisen/uudelleen kokoamisen lähestymistavat toimivat asianmukaisen ja yhtenäisen lähestymistavan soveltamiseksi erilaisiin jälleenvakuutus suojiin vahinkovakuutus katastrofin alaosiassa. Tässä kuvataan kaksi menetelmää, ja yrityksen tulee määrittää, kumpi näistä on sopivampi.

Periaate, johon menetelmä 0 pohjautuu:

Kun arvioidaan jälleenvakuuttajien osuuksia yhdistetyistä suojista käyttäen menetelmää 0, yritys soveltaa yhteissuojaa kustakin alaosiasta erikseen saatuun tulokseen ja varmistaa, että oletetut jälleenvakuuttajien osuudet ovat vakuutus sopimuksen rajoissa.

Periaate, johon menetelmä 1 pohjautuu:

Kun arvioidaan jälleenvakuuttajien osuuksia yhdistetyistä suojista käyttäen menetelmää 1, yrityksen tulisi yksilöidä hienojakoisin osatekijä (tai aikaisin yhteinen edeltäjä) vahinkovakuutus riskin vuokaaviossa, joka kattaa asiaankuuluvat alaosiot.

- (a) Yhdistetylle suojalle, joka suojaa tuuli- ja raetappioilta, tämä osatekijä olisi luonnon katastrofiriski (Nat Cat);
- (b) Yhdistetylle suojalle, joka suojaa tuuli- ja ajoneuvotappioilta, tämä osatekijä olisi vahinkovakuutuksen katastrofiriski (NL Cat);

Seuraava askel olisi selvittää hajautushyödyn huomioon otettava bruttotappio tälle osatekijälle tai yhteiselle edeltäjälle ja sitten kohdistaa se takaisin hienojakoisemmille osatekijöille, jotta voidaan soveltaa yhdistettyä suojaa. Tuloksena syntyneet osatekijät yhdistetään sitten, jotta voidaan laskea vahinkovakuutuksen katastrofiriskin pääomavaatimus ($SCR_{NL\ cat}$).

1) Myrskytuuli – jälleenvakuutus maan (/alueen) tasolla - ETA

- (a) Laske hajautettu bruttotappio ETA-tasolla ottaen huomioon hajautusvaikutukset maiden/alueiden välillä;
- (b) Kohdista takaisin (purkaminen ohjeen 7 mukaan) maatasolle ETA:n sisällä (brutto maassa, mutta ETA-hajautus huomioon ottaen);
- (c) Käytä maatason jälleenvakuutus suojaa hajautettuun ETA-maan bruttotappioon;
- (d) Laske yhteen nettohajautetut maaosatekijät, jotta saadaan myrskytuulikatastrofin pääomavaatimus (SCR_{wind}) vähennettynä maatason jälleenvakuutus suojien vaikutuksella.

2) Myrskytuuli (ETA ja muu kuin ETA) – jälleenvakuutus maa-/aluetasolla ETA:ssa ja ETA:n ulkopuolella sekä jälleenvakuutuksen yhdistetty suoja (kaikki alueet)

- (a) Kohdan 1):n vaiheet maatason jälleenvakuutus suojan osalta ETA:n sisällä;

- (b) Kohdan 1):n vaiheet maatasen jälleenvakuutusuojan osalta ETA:n ulkopuolisen alueen sisällä (korvaa ETA-alue ETA:an kuulumattomalla alueella ja ohje 7 ohjeella 8);
- (c) Laske hajautettu bruttotappio myrskytuulikatastrofin tasolla (netto maatasen jälleenvakuutusuojien suhteen ottaen huomioon hajautusvaikutukset ETA:n ja ETA:n ulkopuolisen alueen välillä);
- (d) Sovella ETA:n ja muun kuin ETA-alueen yhteen koottua jälleenvakuutusuojaa saadaksesi netto- SCR_{wind} (netto sekä maatasen että ETA-alueen/muun kuin ETA-alueen jälleenvakuutusuojien suhteen).

3) Myrskytuuli – jälleenvakuutus maatasolla ja yhdistetty myrskytuuli- ja raesadejälleenvakuutus.

Tyypillisesti odotettaisiin alla olevaa menetelmää käytettävän yhdistettyyn tuuli- ja raesadesuojaan.

Menetelmä 1

- (a) Tee kohdan 2) vaiheet (vaiheet kohdassa 1) ovat riittäviä, jos ei ole yhdistettyä ETA-/ei-ETA-suojaa) myrskytuulelle ja raesateelle erikseen, jolloin saadaan netto- SCR_{wind} ja netto- SCR_{hail} (netto maatasen jälleenvakuutusuojien suhteen);
- (b) Laske hajautetut tappiot Nat Cat -tasolla (netto maatasen suojan suhteen ottaen huomioon hajautusvaikutukset kaikkien Nat Cat -alaosioiden välillä, pois lukien yhdistetty suoja);
- (c) Kohdista takaisin tuulen ja raesateen alaosioiden (todennäköinen jako), jolloin saadaan SCR_{tuuli*} ja SCR_{rae*} (netto maatasen jälleenvakuutusuojan suhteen, mutta Nat Cat- hajautusvaikutus huomioon ottaen);
- (d) Sovella yhdistettyä jälleenvakuutusuojaa suureisiin netto- SCR_{wind*} ja netto- SCR_{hail*} , jolloin saadaan netto- $SCR_{tuulirae}$ (netto sekä maatasen että yhdistetyn myrskytuulen ja raesateen jälleenvakuutusuojien suhteen);
- (e) Laske yhteen netto- $SCR_{windhail}$ + netto- $SCR_{earthquake}$ + netto- SCR_{flood} + netto- $SCR_{subsidence}$ saadaksesi arvon netto- SCR_{natcat} (netto sekä maatasen että yhdistetyn myrskytuulen ja raesateen jälleenvakuutusuojien suhteen).

Menetelmä 0 – (ei odoteta käytettävän, mutta seuraavassa on kuvaus tästä menetelmästä):

- (a) Tee kohdan 2) vaiheet myrskytuulen ja raesateen osalta erikseen, jolloin tuloksena on netto- SCR_{wind} ja netto- SCR_{hail} ;
- (b) Sovella yhdistettyä suojaa erikseen tuuli- ja raealaosioiden;
- (c) Yhdistä kaikki luonnonkatastrofialaosioiden ottaen huomioon hajautushyödyt tuottaaksesi arvon netto- SCR_{natcat} ;
- (d) Tarkista, että netto- SCR_{natcat} -laskenta ei tuota sellaisia jälleenvakuuttajien osuuksia yhdistetystä jälleenvakuutusuojasta, jotka ylittävät suojan kapasiteetin;
- (e) Jos niin on (yhdistetyn suojan kapasiteetti ylittyy), on käytettävä menetelmää 1.

4) Jälleenvakuutus maatasolla myrskytuulelle ja riskikohtaisesti moottoriajoneuvovakuutukselle, sekä yhdistetty myrskytuuli- ja moottoriajoneuvon vastuuvakuutuksen suoja.

Kuten yllä, odottaisimme käytettävän menetelmää 1.

Menetelmä 1

- (a) Myrskytuulen osalta kohdan 2) vaiheet (vaiheet kohdassa 1) ovat riittäviä, jos ei ole yhdistettyä ETA-/ei-ETA-suojaa), jolloin saadaan SCR_{wind} (netto maaton jälleenvakuutus-suojien suhteen);
- (b) Sovella moottoriajoneuvon vastuuvakuutuksen jälleenvakuutus-suojaa, jolloin saat arvot SCR_{motor} (netto riskikohtaisen jälleenvakuutus-suojan suhteen);
- (c) Laske hajautettu tappio tasolla SCR_{natcat} ja $SCR_{man-made}$ (netto myrskytuulijälleenvakuutus-suojan ja moottoriajoneuvovastuun riskikohtaisen jälleenvakuutus-suojan maaton jälleenvakuutus-suojan suhteen) käyttäen tuloksia muista alaosioista kategorioissa SCR_{natcat} ja $SCR_{man-made}$;
- (d) Laske hajautettu tappio tasolla SCR_{cat} ottaen huomioon hajautusvaikutukset kategorioiden SCR_{natcat} ja $SCR_{man-made}$ välillä (netto maaton jälleenvakuutus-suojien ja moottoriajoneuvon riskikohtaisen jälleenvakuutus-suojan suhteen mutta brutto yhdistetyn myrskytuuli- ja moottoriajoneuvovastuun jälleenvakuutus-suojan suhteen) ja kohdista takaisin (purkaminen jakomenetelmällä), jolloin saadaan SCR_{natcat}^* ja $SCR_{man-made}^*$ ja edelleen takaisin niin, että saadaan SCR_{wind}^* ja SCR_{motor}^* (netto maaton myrskytuuli- ja moottoriajoneuvovastuun jälleenvakuutus-suhteen, mutta SCR_{cat} hajautushyödyt huomioon ottaen);
- (e) Sovella yhdistettyä myrskytuuli- ja moottoriajoneuvovastuun jälleenvakuutus-suojaa, jolloin saadaan $SCR_{windmotor}$;
- (f) SCR_{cat} (yhdistetyn suojan jälkeen) = SCR_{cat} (ennen yhdistettyä suojaa) - SCR_{wind} - SCR_{motor} + netto $SCR_{windmotor}$ (yhdistetyn suojan jälkeen).

Kysymyksiä neuvontaa varten

Sen lisäksi, että EIOPA tarjoaa kommentteja jokaisesta ohjeistosta, EIOPA haluaisi tietää seuraavat asiat:

K1: Ovatko esimerkit uudelleen kokoamisesta riittävän selviä?

K2: Onko joitakin muita aiheita, joita näissä ohjeissa ei käsitellä ja joissa yritykset kaipaisivat ohjausta?

K3: Ovatko ohjeet itsessään riittävän selviä, ja jos eivät, missä yritykset kaipaisivat lisäselitystä?